ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ 1944

Γιά τὸ γάμο τοῦ Τίτο μὲ τὴ Γιοβάνκα φρόντισε τὸ Κόμμα

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Τὸν χειμῶνα τοῦ 1944, τρεῖς ἐξέχοντες Νοτιοσλαῦοι κομμουνισταὶ συνῆλθαν εἰς μυστικὴν σύσκεψιν εἰς τὸ Βελιγράδι διὰ νὰ συζητήσουν ἓν λίαν ἀσύνηθες θέμα: τὶ θὰ ἔκαμναν διὰ νὰ βοηθήσουν τὸν στρατάρχην Τίτο νὰ θεραπευθῇ ἐκ τῆς θλίψεως τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχε προξενήσει ὁ θάνατος τῆς συζύγου του καὶ νὰ ἀνασυγκροτήσῃ τὸν συναισθηματικὸν του βίον.

Τῷ 1944, ὁ στρατάρχης Τίτο ἦτο ἡλικίας 51 ἐτῶν, ἀρχηγὸς τῶν κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποκτήσει τὸν ἔλεγχον τῆς Νοτιοσλαυΐας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος των ἐναντίον τῶν Γερμανῶν κατακτητῶν. Ἀλλ' ὁ στρατάρχης ἦτο συντετριμμένος ἐκ τοῦ θανάτου τῆς πολεμικῆς του συντρόφου, Ζέένκα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποθάνει ἐκ φυματιώσεως, ὀλίγας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἀνόδου του εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν.

Οἱ τρεῖς στενοὶ συνεργάται του, οἱ ὁποῖοι συνῆλθαν ἐκεῖνον τὸν χειμῶνα διὰ νὰ συζητήσουν τὸ ζήτημα ἦσαν ὁ Ἔδβαρδ Καρδέλι, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 2 ἄνθρωπος τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὁ Ἀλεξάνδερ Ράνκοβιτς, ἀρχηγὸς τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας καὶ Ἀντικατασκοπείας ἕως τὸ 1966, ὅτε καθηρέθη καὶ ὁ Μίλοβαν Τζίλας, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ πρῶτος θεωρητικὸς τοῦ Κόμματος μέχρι τοῦ 1954, ὅταν καὶ αὐτὸς, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς.

«Δὲν ἠξεύρομε, τὶ νὰ κάμωμεν», εἶπεν ὁ Τζίλας εἰς τὸν Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον Ντοῦσκο Ντόντερ, ὁ ὁποῖος συνέγραψεν ἓν βιβλίον διὰ τὸν Τίτο καὶ τὴν ἐποχήν του, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Νοτιοσλαῦοι». Ὁ Τίτο ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ κράτους καὶ δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ ψάξῃ μόνος του νὰ ἐξεύρῃ γυναῖκα.

ΑΙ ΕΛΚΥΣΤΙΚΑΙ ΝΕΑΙ

Οἱ τρεῖς συνεργάται του συνεφώνησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμουν κάτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Ὁ Ράνκοβιτς ἐπρότεινεν ὅπως οἱ ἄνδρες τῆς ὑπηρεσίας του ἐπιλέξουν ἀρκετὰς ἐλκυστικὰς καὶ σοβαρὰς νέας, δοκιμασμένας εἰς τὴν πίστιν των πρὸς τὸ κόμμα, τὰς τοποθετήσουν εἰς ἐργασίας εἰς τὴν Προεδρικὴν κατοικίαν καὶ «ἀφήσουν τὴν φύσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον της».

Τὸ σχέδιον ἐνεκρίθη καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Τίτο. Ἡ Γιοβάνκα Μπουδισάβλεβιτς, μία ὡραία γυνὴ μὲ θελτικὸν χαμόγελον, ἦτο μία ἀπὸ τὰς νέας αἱ ὁποῖαι διωρίσθησαν εἰς τὴν Προεδρικὴν κατοικίαν. Εἶχεν ἀναλάβει τὴν εὐθύνην τοῦ ἱματιοφυλακίου του.

Δὲν εἶναι γνωστὸν ἐὰν ὁ Τίτο ἔμαθε ποτὲ τὴν μικρὰν αὐτὴν συνωμοσίαν.

Ἡ Γιοβάνκα, ἡ ὁποία ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτο 21 ἐτῶν, εἶχεν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ γίνῃ ἡ σύζυγος τοῦ κομμουνιστοῦ ἡγέτου: ἦτο ἀπὸ ἀγροτικὴν οἰκογένειαν, εἶχε φυσικὴν γοητείαν, ἦτο εὐφυής, ἀφωσιωμένη εἰς τὸ Κομμουνισμὸν εἶχε δὲ ὑπηρετήσει ἐπὶ τρία ἔτη εἰς τὸν ἀνταρτικὸν στρατὸν τοῦ Τίτο.

«Ἐφοβούμεθα μήπως ὁ Τίτο ἐρωτευθῇ καμμίαν ἀστὴν εἰς τὸ Βελιγράδι» εἶπεν ὁ Τζίλας. «Ξεύρετε ἐκεῖνες τὶς καλοκτενισμένες παρφουμαρισμένες νέες, μὲ τοὺς καλοὺς τρόπους καὶ τὴν κοσμικὴν μόρφωσιν. Δὲν ἠθέλαμε νὰ πάρῃ μίαν τέτοιαν γυναῖκα».

Τὸ ἐπεισόδιον εἶναι ἐνδεικτικὸν τοῦ συνωμοτικοῦ χαρακτῆρος τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς Κομμουνιστικῆς ἡγεσίας.

Ἡ Γιοβάνκα, τῆς ὁποίας ὁ γάμος μὲ τὸν Πρόεδρο Τίτο ἀνηγγέλθη τῷ 1952, κατέστη ἰδεώδης σύζυγος, ἐφρόντιζεν ἐξαιρετικὰ διὰ τὴν ὑγείαν του καὶ δὲν εἶχεν ἰδικάς της πολιτικὰς φιλοδοξίας.

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Ἐν τούτοις, τὸ γεγονὸς ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Τίτο τὴν κατέστησε μίαν παρασκηνιακὴν «δύναμιν», ἡ ὁποία μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν, ἐγένετο πολὺ ἰσχυρὰ διότι ὁ γηραιὸς πλέον Τίτο ἐστηρίζετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς μίαν μικρὰν ὁμάδα ἐμπίστων του, ἰδίως δέ, εἰς τὴν σύζυγόν του. Οὕτω, πολλοὶ ἀνώτατοι ἀξιωματοῦχοι οἱ ὁποῖοι ἐπεδίωκαν νὰ κάμουν τὸν Πρόεδρον νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ κάποιαν ἰδέαν ἐζήτουν τὴν βοήθειάν της. Ἡ ἰδέα τὴν ὁποίαν ἐσχημάτιζε αὐτὴ δι' ἐν πρόσωπον καὶ τὰ σχόλιά της δι' αὐτὸ ἐπηρέαζαν τόσον τὸν Πρόεδρον Τίτο, ὥστε ἠδύνατο νὰ καταστρέψῃ μίαν ὁλόκληρον στὰ διοδρομίαν.

Ὁ καίριος ρόλος της εἰς τὰ πράγματα τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἰδίως δὲ αἱ ἐπεμβάσεις της εἰς τοὺς διερισμοὺς, ἀνωτάτων στρατιωτικῶν, ἠνώχλησαν τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κόμματος τὸ ὁποῖον τὴν κατήγγειλεν εἰς τὸν Πρόεδρον. Οὕτως ὡς φαίνεται, διεχώρισε τὰς εὐθύνας του καὶ διέταξε νὰ διεξαχθοῦν ἀνακρίσεις.

Εἶναι ἀπολύτως ἀπίθανον ὅτι ἡ Γιοβάνκα θὰ ὑποστῇ διώξεις. Ὁ Πρόεδρος Τίτο, ἔχει ἀποδείξει ὅτι μένει πιστὸς εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἔζησαν πλησίον του, ἀκόμη καὶ ὅταν διακόπτει τὰς προσωπικὰς καὶ ἐπαγγελματικάς του σχέσεις.

Ἡ μοναξιὰ μπορεῖ νὰ κάμῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ καρδιακό!

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. — Ὁ δόκτωρ Τζαίημς Λύντς, 38 ἐτῶν, καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μαίρυλαντ, ἐξέδωσε ἕνα βιβλίο μὲ τὸν τίτλο «Οἱ συνέπειες τῆς μοναξιᾶς».

—Ἐκεῖνο ποὺ διεπίστωσα, τονίζει εἶναι ὅτι τὰ καρδιακὰ νοσήματα προσβάλλουν περισσότερο τοὺς διαζευγμένους καὶ τὶς χῆρες, τοὺς μοναχικοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιμετωπίζουν χωρὶς συμπαράσταση καὶ συνεργασία τὴ Ζωή.

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς, συνέχισε:

—Προσπάθησα νὰ ἐξηγήσω σέ τί ὀφείλεται αὐτὸ ποὺ διεπίστωσα καὶ κατέληξα στὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ καρδιακὰ νοσήματα αὐξήθηκαν στὴν σημερινὴ βιομηχανικὴ κοινωνία διότι ὑπάρχει, μιὰ χωρὶς προηγούμενο κρίση στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις. Καὶ αὐτὴ ἡ μοναξιὰ ποὺ νοιώθει καθένας μας, ἡ ἔλλειψη τρυφερότητας, οἱ κοινωνικὲς πιέσεις καὶ τὸ ἄγχος τῆς Ζωῆς μᾶς ὁδηγοῦν τελικὰ σὲ καρδιακὴ πάθηση.

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς εἶπε κατόπιν:

—Μὲ πολλοὺς συνεργάτες μου ἐρευνήσαμε πῶς ἐπιδρᾶ ἡ μοναξιὰ στὶς καρδιακὲς παθήσεις. Διαπιστώσαμε ὅτι ἀνδρόγυνα μὲ ἥρεμη συζυγικὴ ζωή, μὲ καλὲς κοινωνικὲς σχέσεις, ἄλλα ἀνδρόγυνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα λείπει ἡ τυφερότητα καὶ ἡ στοργή. Ἐξετάσαμε 2.800 ἄνδρες καὶ πάνω ἀπὸ 3.000 γυναῖκες, ἡλικίας 30—62 ἐτῶν. Ὑπέφεραν ἀπὸ ἀρτηριοσκλήρωση καὶ καρδιακὴ ἀρυθμία κυρίως ὅσοι ζοῦσαν μόνοι, χωρὶς τρυφερότητα καὶ στοργὴ ἢ ἀντιμετώπιζαν πολλὲς πιέσεις καὶ δυσκολίες στὴ ζωή.

Ἡ ψυχολογικὴ κατάσταση αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων δὲν ἦταν δυνατὸν παρὰ νὰ ὁδηγήσει στὴν συνήθεια τοῦ καπνίσματος, στὸ περισσότερο φαγητὸ ἐξ αἰτίας τῆς νευρικότητας, ἐπομένως, στὴν παχυσαρκία καί, τελικά, στὴν καρδιακὴ κρίση.

Τρεῖς προϋποθέσεις πρέπει νὰ ὑπάρχουν γιὰ νὰ ἀποφύγει κανεὶς τὸ ἔμφραγμα: Συγκινησιακὴ σταθερότητα, ἀσφάλεια περιβάλλοντος καὶ ἐργασίας καὶ ὁμαλὲς οἰκογενειακὲς καὶ φιλικὲς σχέσεις.

Οἱ μεγάλες στενοχώριες καὶ τὸ ψυχικὸ ἄγχος σχετίζονται ἐπίσης μὲ τὶς ἀρθροπάθειες.

Ὁ καθηγητὴς Α. Σβόμποντα, διευθυντὴς τοῦ Μεταβολικοῦ Κέντρου Ἐρευνῶν τῆς Λέντερλε, στὸ Γουαίην τοῦ Νιοῦ Τσέρσεϋ σὲ πρόσφατη ἀνακοίνωσή του ἀναφέρει ὅτι τὰ ψυχικὰ αἴτια σχετίζονται μὲ τοὺς ρευματισμοὺς καὶ τὶς ἀρθρίτιδες καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι συντελοῦν στὴν προετοιμασία τοῦ ἀσθενοῦς γιὰ τὸ καρδιακὸ νόσημα.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Αἰσιόδοξος ὁ πρόεδρος Κάρτερ γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος

Μπορεῖ νὰ ἐλπίζει σὲ κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐπιβίωση

ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ πρόεδρος Κάρτερ, βασίζει τὴν ἐξωτερικὴ του πολιτικὴ στὴν πίστι ὅτι, παρὰ τὶς ἀνησυχίες ποὺ ἐμπνέει ἡ πυρηνικὴ ἐποχή, ἡ ἀνθρωπότητα τολμᾶει νὰ ἐλπίζει γιὰ κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν «ἁπλῆ ἐπιβίωση».

Ἡ πίστη αὐτὴ δὲν εἶναι κενὴ περιεχομένου. Χρωματίζει τὴν σκέψη τοῦ κ. Κάρτερ σὲ ὅλο τὸ φάσμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἀποτελεῖ τὸν κρίκο ποὺ συνδέει στὴν σκέψη του σὲ θέματα τόσο παράταιρα ὅσο ἡ ὑδρογονοβόμβα καὶ ἡ διεθνὴς οἰκονομία. Ὁ κ. Κάρτερ δὲν ἔχει ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴν μεταπολεμικὴ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ σκέψη. Πιστεύει ὅμως ὅτι ἐπαναφέρει τὴν ἀμερικανικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ στὸ ἠθικὸ της ἀγκυροβόλιο μετὰ ὀπὸ ὀκταετῆ περιδιάβαση στὸν χῶρο τοῦ πραγματισμοῦ.

Ὅπως ἔχει γράψει ὁ ἱστορικὸς Τζέημς Μπάρμερ, «οἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Κάρτερ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν Ἱστορία καὶ τὴν πολιτικὴ ἠθικὴ συνδέονται μὲ τὰ εὐρύτατα ρεύματα τῆς ἀμερικανικῆς παράδοσης. Ὁ κ. Κάρτερ ἀντιλαμβάνεται νὰ μεταδόσει τὴν εὐθύτητά του στὴν κυβέρνηση».

Ὁ κ. Κάρτερ ἀνῆλθε στὸ προεδρικὸ ἀξίωμα πεπεισμένος ὅτι «προέχει ἡ ἐπείγουσα ἀποκατάσταση τοῦ ἠθικοῦ προσανατολισμοῦ στὴν ἐξωτερικὴ πολιτική». Ἀκόμα, σὲ ἀντίθεση μὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἡνέτες προηγουμένων κυβερνήσεων, ποὺ διακατέχονταν ἀπὸ «συγκαλυμμένο πεσσιμισμό», ὁ κ. Κάρτερ ἐπέλεξε τὴν «αἰσιοδοξία στὴν ἱστορικὴ μας ἐξέλιξη» καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν. στὴν δύναμη τῆς δημοκρατίας

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀντιμετώπισαν μὲ ἐπιτυχία «μιὰ βαθειὰ ἠθικὴ κρίση» εἶπε ὁ κ. Κάρτερ στὸν λόγο του στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Νότρ Ντάμ τὸν Μάϊο καὶ ἐξῆλθαν ἰσχυρότερες ἀπ' αὐτήν, ἀναγνίζοντας μὲ τόση ἐμπιστοσύνη τὸ μέλλον τους, ὥστε νὰ ἔχουν ἀπαλλαγεῖ «ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ κομμουνιστοφοβία».

Κατὰ τὴν ἄποψη τοῦ κ. Κάρτερ ἦταν ἀναγκαία ἡ μετατόπιση τῆς ἐμφάσεως — ἀπὸ τὴν συγκέντρωση τῆς προσοχῆς στὶς Ρωσσο— Ἀμερικανικὲς σχέσεις στὴν ἐπίτευξη τοῦ «καθαροῦ στόχου» τῆς ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς, δηλ. στὴν δημιουργία ἑνὸς «εὐρύτερου πλαισίου διεθνοῦς συνεργασίας», ποὺ θὰ περιλαμβάνει καὶ τὶς ἐκκολαπτόμενες στὸ διεθνὲς προσκήνιο δυνάμεις.

Ἀναλαμβάνοντας τὴν ἐξουσία ὁ κ. Κάρτερ εἶδε ἕναν κόσμο σὲ διαρκῆ ζύμωση, ἕναν κόσμο μὲ σταθερότερο χαρακτηριστικὸ τὴν διαρκῆ ἀλλαγή, ἕναν κόσμο «μὲ συνεχῆ αὔξηση τῶν αἰτημάτων γιὰ τὴν ἀπόλαυση βασικῶν ἐλευθεριῶν, θεμελιωδῶν δικαιωμάτων καὶ ὑψηλότερου ἐπιπέδου διαβιώσεως». Ἔχοντας ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὰ παραδοσιακὰ τους δεσμὰ τὰ νεαρότερα ἰδίως ἔθνη τρέφουν μεγάλες προσδοκίες καὶ εἶναι ἀποφασισμένα νὰ ἐπιτύχουν κοινωνικὴ δικαιοσύνη.

Προάλληλα μὲ τὶς ζυμώσεις ἀναπτύσσονται μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ ἀντιπαραθέσεις. Οἱ τοπικὲς διαφορὲς ἀφθονοῦν, οἱ ὑπερδυνάμεις συναγωνίζονται γιὰ αὔξηση τῆς ἐπιρροῆς τους καὶ τῶν ὁπλοστασίων τους καὶ τὸ κόστος τῆς ἐνέργειας καὶ ἄλλων ἀγαθῶν θέτει σὲ δοκιμασία τοὺς ὑπάρχοντες θεσμούς. Γιὰ νὰ ἐπαληθευθοῦν ὅμως οἱ προσδοκίες καὶ νὰ πραγματωθεῖ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ αὐξηθεῖ ἡ διακρατικὴ συνεργασία.

Γιὰ νὰ ἠγηθοῦμε τῆς προσπάθειας γιὰ τὴν διαμόρφωση ἑνὸς νέου κόσμου, εἶπε ὁ κ. Κάρτερ στὸ Νότρ Ντάμ, πρέπει νὰ ἀναπτύξουμε τὸ ἠθικὸ ἀνάστημα ποὺ εἴχαμε κάποτε. Ἂν ἀγνοήσουμε τὴν δίψα τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν γιὰ ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη, «κινδυνεύουμε νὰ στερηθοῦμε ἐπιρροῆς καὶ πνευματικῆς ἐπιβολῆς στὸν κόσμο».

Προφανῶς ὁ κόσμος ποὺ ὁ κ. Κάρτερ θέλει νὰ βοηθήσει νὰ οἰκοδομηθεῖ δὲν εἶναι καὶ τόσο εὔκολο πρᾶγμα. Ἡ εἰρηνικὴ ἐπίλυση τῶν ἰδεολογικῶν καὶ φυλετικῶν διαφορῶν, τῶν διαφορῶν τοῦ πλούτου καὶ τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, συνιστᾶ πρόκληση, καὶ πρὸς τὴν πρόκληση αὐτὴ ἀπευθύνεται ἡ πολιτική του.

Πεπεισμένος ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου ἔχουν ὑποτιμηθεῖ ἢ ἔχουν ἀφεθεῖ νὰ κακοφορμίσουν, ὁ κ. Κάρτερ πολὺ γρήγορα ἀνέλαβε προσπάθειες πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, κάτι ποὺ ἔδωσε ἀφορμὴ στοὺς ἐπικριτές του νὰ τὸν κατηγορήσουν γιὰ κατακερματισμὸ τῶν προσπαθειῶν του. Ἀναμφίβολα ὁ πρόεδρος Κάρτερ θὰ προτιμοῦσε νὰ συγκεντρώσει τὴν προσοχή του σὲ ἕνα θέμα κάθε φορά, ἀλλὰ οἱ διεθνεῖς ἐξελίξεις δὲν περιμένουν.

Προσπάθησε λοιπὸν νὰ συσφίγξει τοὺς δεσμοὺς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ τὶς φίλες καὶ σύμμαχες χῶρες στὸ Δυτικὸ Ἡμισφαίριο μὲ τὴν ὑπογραφὴ μιᾶς νέας καὶ δικαιότερης συνθήκης γιὰ τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ. Στὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἰαπωνία προσπάθησε νὰ ἀποκαταστήσει ἐπικοινωνία μὲ τοὺς δημοκρατικοὺς ἡγέτες.

Ὑπέβαλε στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση ἕνα σύνολο προτάσεων μὲ στόχο τὴν μείωση τῆς ἐντάσεως καὶ τῶν ἐξοπλισμῶν.

Κλιμάκωσε τὴν στάση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Μέση Ἀνατολή, ὥστε ἡ χώρα ἀπὸ ἐν διαφερόμενος παρατηρητὴς νὰ γίνει δραστήριος κοινωνὸς στὴν ἐπιδίωξη ζωτικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Κατέστησε σαφῆ τὴν ἀμερικανικὴ ὑποστήριξη γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἐπεδίωξε νὰ ἐπιταχύνει τὴν ἐγκαθίδρυση κυβερνήσεων πλειοψηφίας στὸν νότιο χῶρο τῆς Ἀφρικῆς, ἐπανέλαβε τὴν ἀμερικανικὴ ὑποστήριξη γιὰ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ συνέστησε τὴν λήψη αὐστηρότερων μέτρων ἐλέγχου γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ εἰρηνικὴ χρησιμοποίηση τῆς ἀτομικῆς ἐνέργειας. Πρότεινε τὴν υἱοθέτηση ἑνὸς «κώδικα διεθνοῦς συμπεριφορᾶς» ὥστε νὰ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ ἀσύμφορη ἡ προσφυγὴ στὴν βία κατὰ τὴν ἐπιδίωξη ἐθνικῶν συμφερόντων

Τὸ κλειδὶ γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτῶν τῶν στόχων πρέπει νὰ εἶναι, κατὰ τὴν ἄποψη τοῦ κ. Κάρτερ, ἡ συμβαστικὴ διευθέτηση τῶν συγχρουομένων συμφερόντων. Στὰ στενότερα πλαίσια τῶν Ρωσσο — Ἀμερικανικῶν σχέσεων ἡ διαδικασία αὐτὴ ὀνομάστηκε «Ὕφεση». Στὴν εὐρύτερη ἔννοιά της ἡ ὕφεση πρέπει νὰ καλύπτει τὶς σχέσεις ὅλων τῶν κρατῶν καὶ ὄχι μόνο τὶς σχέσεις τῶν ὑπερδυνάμεων. Καὶ αὐτὸ ὄχι μόνο ἐπειδὴ οἱ τοπικὲς συγκρούσεις μπορεῖ νὰ ἐμπλέξουν τὶς ὑπερδυνάμεις ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ οἱ τοπικὲς συγκρούσεις μπορεῖ νὰ ἐμπλέξουν τὶς ὑπερδυνάμεις ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ἡ διάδοση τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων καθιστᾶ δυνατὴ τὴν ἀπόκτηση πυρηνικῶν ὅπλων ὄχι μόνο ἀπὸ κράτη ποὺ τώρα δὲν τὰ ἔχουν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τρομοκρατικὲς ὁμάδες, σὰν ὅπλο ἐκβιασμοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ Πρόεδρος Κάρτερ τόνισε ὅτι οἱ χῶρες ποὺ διαθέτουν τὴν πυρηνικὴ τεχνολογία ἔχουν ὑποχρέωση νὰ τὴν ἐλέγχουν παράλληλα μὲ τὶς προσπάθειες γιὰ μελλοντικὴ ἀπαγόρευση ὅλων τῶν πυρηνικῶν ὅπλων.

Ὁ ἔλεγχος ὅμως τῆς πυρηνικῆς τεχνολογίας δὲν εἶναι ἀρκετός. Πρέπει νὰ τεθοῦν ὑπὸ ἔλεγχο καὶ οἱ συμβατικοὶ ἐξοπλισμοί. Ὅπως ὁ κ. Κάρτερ εἶπε στὴν Γενικὴ Συνέλευση, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐφαρμόζουν πολιτικὴ μειώσεως τῶν πωλήσεων συμβατικῶν ὅπλων, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν μόνες. Ἀνοοσστὲς καὶ πωλητὲς ὅπλων πρέπει νὰ συγκρατήσουν τὴν ὄρεξή τους γιὰ ὑπερσύγχρονα ὅπλα μὲ ὅλο καὶ μεγαλύτερη καταστρεπτικὴ ἱκανότητα.

Ὁ πρόεδρος Κάρτερ ἔχει καταστρώσει ἕνα φιλόδοξο — καὶ γιὰ πολλοὺς οὐτοπιστικὸ — πρόγραμμα. Πιστεύει ὅμως ὅτι «πίσω ἀπὸ ὅλες τὶς διαφωνίες βρίσκεται ἡ ἀόρατη ἀνθρώπινη πραγματικότητα ποὺ μᾶς ἑνώνει. Ὁ πόθος γιὰ εἰρήνη, πραγματικὴ εἰρήνη, βρίσκεται βαθειὰ ριζωμένος μέσα μας».

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἱστορικὸς κ. Μπάρμερ, ὁ πρόεδρος Κάρτερ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ θέτει «εὐρεῖς καὶ μακροπρόθεσμους στόχους» καὶ ποὺ «ἔχει ἀδυναμία στὶς ἰδεαλιστικὲς ἐκφράσεις» καὶ τὴν ἐπιδίωξη τῶν στόχων αὐτῶν.

Ὁ καθηγητὴς Μπάρμερ ἀναλύοντας μιὰ ἔκθεση ἰδεῶν ποὺ ὁ κ. Κάρτερ εἶχε γράψει ὅταν ἦταν δώδεκα χρονῶν. Ἡ ἔκθεση αὐτὴ βοηθᾶει στὴν κατανόηση τῶν προσανατολισμῶν τοῦ προέδρου Κάρτερ. Μεταξὺ ἄλλων ἔγραφε: «Πρέπει νὰ πιστεύεις στὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειάς σου. Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεις τοὺς ἄλλους μὲ συμπάθεια καὶ νὰ τοὺς κάνεις νὰ σὲ συμπαθοῦν. Πρέπει νὰ ἀποφασίζεις γρήγορα τὶ θέλεις νὰ κάνεις, καὶ νὰ τὸ κάνεις. Καὶ μὴν ἐγκαταλείπεις εὔκολα τὴν προσπάθειά σου».

Τὸ ράγισμα σιαγόνων μόνο ἀποτελεσματικὸ μέσο ἀδυνατίσματος

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ. Τὸ προσωρινὸν κλείσιμον διὰ συρραφῆς τῶν σιαγόνων τῶν παχυσάρκων ἀτόμων διὰ νὰ μὴ δύνανται νὰ τρώγουν στερεὰς τροφάς, εἶναι δυνατὸν νὰ καταστῇ μία δημοφιλὴς μέθοδος θεραπείας τῆς παχυσαρκίας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη ὁμάδος, ἐμπειρογνωμόνων, οἱ ὁποῖοι ἐσχολίαζον δύο προσφάτους μελέτας αἱ ὁποῖαι ἀποκαλύπτουν, ὅτι οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν θεραπείαν χάνουν περὶ τὰ 28 κιλὰ εἰς μίαν περίοδον ἓξ μηνῶν.

Ὡς ἀποκαλύπτουν αἱ μελέται, τὰ ἄτομα ταῦτα διατρέφονται δι' ἑνὸς ὑγροῦ τὸ ὁποῖον περιέχει πρωτεΐνην, βιταμίνας καὶ ὀρυκτὰ ἅλατα. Ἐν τούτοις, ὁ δρ. Οὐίλλιαμ Ντάμς, παιδίατρος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Καλιφορνίας εἰς τὸ Λὸς Ἄντζελες, λέγει ὅτι οἱ ὑποβληθέντες εἰς τὴν θεραπείαν αὐτὴν τείνουν νὰ ἀνακτήσουν τὸ ἀπολεσθὲν βάρος των μόλις αἱ σιαγόνες των ἀπελευθερωθοῦν.

ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Εἷς ἕτερος εἰδικὸς ἐπὶ τῆς παχυσαρκίας, ὁ δρ. Τζὼν Γκάρροουν, τοῦ Βρεταννικοῦ Συμβουλίου Ἰατρικῶν Ἐρευνῶν ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἡ συρραφὴ τῶν σιαγόνων εἶναι δυνατὸν νὰ συνδυασθῇ ἀποτελεσματικῶς μὲ μίαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ἡ ὁποία κάμνει τὴν τροφὴν νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τὰ τέσσαρα πέμπτα περίπου τοῦ στομάχου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, διὰ μὲν τῆς συρραφῆς θὰ ἐπετυγχάνετο μία ταχεῖα ἀπώλεια βάρους ἡ δὲ ἐγχείρησις τοῦ στομάχου θὰ τὴν διετήρει.

Ὁ δρ. Ντάμς καὶ ὁ δρ. Γκάρροου ἦσαν μεταξὺ τῶν 100 εἰδικῶν ἐπὶ τῆς παχυσαρκίας, οἱ ὁποῖοι συνῆλθαν εἰς ἓν συνέδριον ὀργανωθὲν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγείας καὶ ἀρκετῶν ἰδιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ συρραφὴ τῶν σιαγόνων εἶχε χαρακτηρισθῆ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Βρεταννικοῦ ἰατρικοῦ περιοδικοῦ «Λάνσετ» ὡς «ἁπλῆ καὶ ἀποτελεσματικὴ μέθοδος ἀπωλείας βάρους». Ἡ ἐπέμβασις τοῦ στομάχου ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ δρος Ἔρνστ Ντένικ, τοῦ Νοσοκομείου Παλαιῶν Πολεμιστῶν τοῦ Λὸς Ἄντζελες, ὡς «προτιμοτέρα τῆς ἐπεμβάσεως ἐξαιρέσεως μέρους τοῦ ἐντέρου, ἡ ὁποία ἐμφανίζει ἐπιπλοκάς». Μία ἐκ τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῶν εἶναι αἱ σοβαραὶ βλάβαι τὰς ὁποίας προξενεῖ εἰς τοὺς νεφρούς.

Ἡ ἐγχείρησις τοῦ στομάχου, ἡ ὁποία κάμνει τὴν τροφὴν νὰ μὴ διέρχεται ἀπὸ μέγα μέρος τοῦ στομάχου, δὲν φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἔχῃ καμμίαν ἐκ τῶν παρενεργειῶν τὰς ὁποίας ἐμφανίζει ἡ ἐγχείρησις τοῦ ἐντέρου. Ὡς ἐδήλωσεν ὁ δρ Ντρένικ, εἰς τὰς ΗΠΑ ἔχουν ἐκτελεσθῆ περὶ τὰς 2.000 τοιαῦται ἐγχειρήσεις.

ΑΙ ΥΓΡΑΙ ΠΡΩΤΕΪΝΑΙ

Ἡ ὑγρὰ δίαιτα ἐξ ἄλλου, ἡ ὁποία συντηρεῖ τοὺς ἀσθενεῖς, εἶναι παρόμοια πρὸς τὸν τοῦ τύπου τῆς ὑγρᾶς πρωτεΐνης, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν δεκάδες χιλιάδων πολῖται τῶν ΗΠΑ. Οἱ ὁμιληταὶ τοῦ συνεδρίου ἐπεσήμαναν τοὺς κινδύνους ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑγρῶν πρωτεϊνῶν ἄνευ ἰατρικῆς παρακολουθήσεως.

Κατὰ τοὺς ὁμιλητάς, ὀκτὼ περίπου θάνατοι ἀπεδόθησαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τύπου τῆς δίαιτης διὰ ὑγρῶν πρωτεϊνῶν, τὸ ὑλικὸ τῆς ὁποίας πωλεῖται ἕτοιμον, ἄνευ συνταγῆς ἰατροῦ. Οἱ ἰατροὶ σκέπτονται νὰ συστήσουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τροφίμων καὶ Φαρμάκων ὅπως προειδοποιήσῃ τὸ κοινὸν ἐπὶ τῶν κινδύνων αὐτῶν.